Lietas Nr. C33386713
Lietas arhīva Nr. CA-1891-14/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 24.septembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita,
tiesneses: G.Freimane, L.Blūmiņa,
ar tiesas sēžu sekretāru M.Malojlo, tulci V.Melamedaiti
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret /pers. B/ un SIA "Ektornet Real Estate Latvia" par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, ar trešo personu zvērinātu tiesu izpildītāju Jāni Lazdānu, sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas rajona tiesas 2014.gada 10.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2013.gada 4.jūnijā /pers. A/ (turpmāk arī prasītājs) cēlis prasību Rīgas rajona tiesā prasību pret SIA „Ektornet Real Estate Latvia" un /pers. B/ (abas kopā turpmāk arī atbildētājas) par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, kā trešo personu norādot Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.59 zvērinātu tiesu izpildītāju Jāni Lazdānu.

Prasības pieteikumā norādīts šāds pamatojums.

Saskaņā ar 2009.gada 29.marta nekustamā īpašuma īres līgumu prasītājs dzīvojis /adrese/, kadastra numurs /kadastra numurs/, un tur atradušās tikai prasītāja mantas.

Ievērojot likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, 2013.gada 3.janvārī prasītājs iesniedzis iesniegumu zvērinātam tiesu izpildītājam Jāni Lazdānam, kā arī ieguvējam par to, ka, pamatojoties uz īres līgumu, prasītājs dzīvo minētajā īpašumā.

Neskatoties uz to, 2013.gada 21.janvārī zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns veicis SIA "Ektornet Real Estate Latvia" ievešanu valdījumā izpildu lietā Nr.1387/059/2012 prasītāja dzīves vietā /adrese/, kuras laikā tikušas nomainītas visas slēdzenes, bet prasītājam atslēgas nav izsniegtas, lai varētu iekļūt savā dzīves vietā.

Prasītāja mantas tikušas aprakstītas kā parādnieka mantas, kaut attiecībā uz prasītāju nav likumīgā spēkā esoša tiesas nolēmuma par parādu piedziņu.

Parādniece /pers. B/tiesu izpildītājam Jānim Lazdānam paskaidrojusi, ka 2009.gada 29.martā noslēgts nekustamā īpašuma īres līgums ar prasītāju, kurš dzīvo /adrese/, kadastra numurs /kadastra numurs/, un prasītājs ir nekustamā īpašuma /adrese/, faktiskais valdītājs, un īpašumā atrodas tikai viņam piederošās mantas. Taču zvērināts tiesu izpildītājs attiecies fiksēt aktā par ievešanu valdījumā īrnieka un īres līguma esamības faktu, veicis īrnieka mantas apraksti un norādījis īrniekam par nepieciešamību pamest telpas.

Prasītājs vērsies pie SIA „Ektornet Real Estate Latvia" pārstāvja ar lūgumu izsniegt

viņam atslēgas, lai varētu iekļūt īrētajā dzīves vietā /adrese/, un lietot sev piederošās mantas, kas tur atrodas, taču prasītājam atteikts, ka to izdarīs vēlāk.

Līdz pat šim brīdim prasītājam atslēgas nav izsniegtas, viņš nevar iekļūt savā dzīves vietā un mantas viņam nav atdotas.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 633.panta pirmo un otro daļu, likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, prasītājs lūdzis tiesu izslēgt /pers. A/ mantas no akta par kustamās mantas apraksti Nr.13, ko 2013.gada 21.janvārī sastādījis Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.59 zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns izpildu lietā Nr.1387/059/2012.

2013.gada 5.jūlijā Rīgas rajona tiesā saņemti atbildētājas /pers. B/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību atzīst, uzskata, ka tā ir pamatota un apmierināma, norādot, ka 2013.gada 21.janvārī pirms mantu aprakstes akta sastādīšanas viņa zvērinātam tiesu izpildītājam Jānim Lazdānam paskaidrojusi, ka atbildētājas mantas nekustamajā īpašumā /adrese/, neatrodas, kas fiksēts arī 2013.gada 21.janvāra aktā par kustamās mantas apraksti izpildu lietā Nr.1387/059/2012, akta reģistrācijas Nr.13. Aprakstītās mantas pieder prasītājam.

Vienlaikus atbildētāja norādījusi, ka tā nav viņas vaina, ka mantas tikušas aprakstītas, tāpēc viņai nav jāatlīdzina tiesas izdevumi. Atbildētāja savlaicīgi informējusi tiesu izpildītāju
par to, ka māja /adrese/, 2009.gada 29.martā ir izīrēta prasītājam, un atbildētājas mantas tur neatrodas.

2013.gada 10.jūlijā Rīgas rajona tiesā saņemti arī atbildētājas SIA „Ektornet Real Estate Latvia" rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka prasība netiek atzīta un ir nepamatota un noraidāma, jo prasītājs nav pierādījis sava prasījuma pamatotību.

Paskaidrojumos arī norādīts, ka neviens no prasības pieteikumam pievienotajiem dokumentiem nepierāda prasītāja īpašumtiesības uz mantu, kas aprakstīta ar aktu. Īpašuma iegūšanas veidus regulē Civillikuma trešās daļas (Lietu tiesības) trešās nodaļas (īpašums) otrā apakšnodaļa „Īpašuma iegūšana". Šajā apakšnodaļā ir izsmeļoši uzskaitīti visi īpašumtiesību iegūšanas veidi, kā arī ir norādīti visi priekšnoteikumi, kam jāizpildās, lai īpašumtiesības varētu tikt iegūtas katrā konkrētajā veidā. Tādējādi, prasītājam, lūdzot tiesu izslēgt no akta kustamo mantu, ir nepieciešams pierādīt, ka konkrētā kustamā manta pieder prasītājam, norādot uz kādu no minētajā Civillikuma apakšnodaļā norādītajiem īpašuma iegūšanas veidiem, vienlaikus iesniedzot tiesā pierādījumus, kas pamato šādu īpašumtiesību iegūšanu un īpašumtiesību esamību.

Atbildētājas SIA "Ektornet Real Estate Latvia" ieskatā, nedz iesniegtie zvērinātu tiesu izpildītāju sastādītie akti, nedz prasītāja iesniegums zvērinātam tiesu izpildītājam, nedz Tiesībsarga atzinums, nedz arī īres līgums, kura tiesiskums un spēkā esamība ir apšaubāma, nav uzskatāmi par dokumentiem, kas rada prasītāja īpašumtiesības uz mantu. Šādi dokumenti nevar būt par pamatu tam, lai tiesa atzītu prasītāja īpašumtiesības uz kustamo mantu, kas aprakstīta ar aktu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2014.gada 10.februāra spriedumu **prasība noraidīta. N**o /pers. A/ par labu valstij piedzīti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,53.

Tiesa spriedumā atsaukusies uz Civilprocesa likuma 633.panta pirmo daļu un konstatējusi, ka prasītājs lūdzis tiesai izslēgt no akta par kustamās mantas apraksti Nr.13, ko 2013.gada 21.janvārī sastādījis Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.59 zvērināts tiesu

izpildītājs Jānis Lazdāns izpildu lietā Nr.1387/059/2012, kustamo mantu, ko prasītājs uzskata par sev piederošu.

Tāpat tiesa konstatējusi, ka minēto apstākļu pierādīšanai lietā iesniegti šādi pierādījumi: 2009.gada 29.marta nekustamā īpašuma īres līgums, 2013.gada 21.janvāra akts par kustamās mantas apraksti Nr.13, prasītāja 2013.gada 3.janvāra iesniegums zvērinātam tiesu izpildītājam, 2012.gada 28.decembra akts Nr.28 –12/12 par fakta fiksēšanu un Latvijas Republikas Tiesībsarga 2013.gada 25.aprīļa atzinums pārbaudes lietā Nr.2013–12–18AF.

Tiesa secinājusi, ka 2009.gada 29.marta nekustamā īpašuma īres līgumā, kas noslēgts starp atbildētāju /pers. B/ un prasītāju, paredzēts, ka prasītājam tiek izīrētās telpas /adrese/. Līguma 4.1.punktā pielīgtas prasītāja tiesības uz sava rēķina aprīkot nekustamo īpašumu ar mēbelēm, datoru un sakaru tīkliem, speciālo drošības un cita veida tehniku un iekārtām, kā arī citādi pielāgot nekustamo īpašumu savām vajadzībām.

Tiesa arī konstatējusi, ka ar Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.59 zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Lazdāna 2013.gada 21.janvāra aktu par kustamas mantas apraksti Nr.13, aprakstīta manta, kas atrodas /adrese/, un tā nodota glabāšanā prasītājam lietā, par kuras izslēgšanu no aprakstes akta prasītājs ir cēlis tiesā prasību. Minētajā aktā fiksēts /pers. B/ norādītais, ka aprakstītā manta nepieder viņai, bet gan prasītājam lietā.

Tāpat tiesa konstatējusi, ka ar Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.60 zvērinātas tiesu izpildītājas Sandras Suveizdas 2012.gada 28.decembrī sastādīto aktu Nr.28–12/12 fiksēts prasītāja paskaidrotais, ka prasītājs īrē telpas /adrese/, kuras nodotas prasītājam bez mēbelēm un visas īpašumā esošās mēbeles, sadzīves priekšmeti, elektrotehnika un datortehnika pieder prasītājam. Zvērināta tiesu izpildītāja fiksējusi, ka nekustamais īpašums ir apdzīvots, dzīvojamās mājas telpās atrodas dažādas mēbeles, sadzīves priekšmeti, datortehnika un elektrotehnika.

Tiesa atzinusi, ka prasītāja 2013.gada 3.janvāra iesniegums zvērinātam tiesu izpildītājam, apliecina, ka prasītājs ir informējis zvērinātu tiesu izpildītāju par mantas, kas atrodas /adrese/, piederību prasītājam.

Citējot Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu un Civillikuma 1060.panta pirmo daļu un novērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa norādījusi, ka nav atzīstams par pierādītu fakts, ka kustamās mantas aprakstes aktā iekļautā manta pieder prasītājam lietā. Īres līguma noslēgšana pati par sevi neliecina par norādītās kustamās mantas piederību prasītājam un minētais apstāklis vien, bez citu prasītāja īpašuma tiesību apliecinošu pierādījumu esamības, nevar būt pamats kustamas mantas izslēgšanai no aprakstes akta un nodošanai prasītājam.

Turklāt tiesa ņēmusi vērā, ka īres līguma 1.2. un 4.7.punktā norādīts, ka prasītājam ir piešķirtas tiesības lietot visu nekustamā īpašuma labiekārtojumu un prasītājs apņēmies saudzīgi izturēties pret nekustamo īpašumu, tā labiekārtojumu un inventāru, nepieļaujot to bojāšanu. Līdz ar to, līguma punktā 4.1. iekļautā prasītāja tiesība aprīkot nekustamo īpašumu ar mēbelēm, pati par sevi neapliecina, ka nekustamajā īpašumā netika izvietota neviena cita, kā tikai prasītājam piederoša kustama manta.

Tiesas ieskatā, apstāklis, ka līdz kustamās mantas aprakstes brīdim prasītājs informējis tiesu izpildītāju par kustamās mantas piederību viņam un uz kustamās mantas aprakstes brīdi atbildētāja /pers. B/ minējusi tiesu izpildītājam, ka manta nepieder viņai, bet prasītājam, ko arī paskaidrojusi tiesai, nevar būt par pietiekamu pamatu, lai atzītu, ka aprakstītā manta pieder prasītājam.

Tāpat, tiesas ieskatā, Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.60 zvērinātas tiesu izpildītājas

Sandras Suveizdas 2012.gada 28.decembrī fiksētais apliecina tikai kustamas mantas atrašanos nekustamajā īpašumā, nevis tā piederību prasītājam.

Novērtējot Latvijas Republikas Tiesībsarga 2013.gada 25.aprīļa atzinumu pārbaudes lietā Nr.2013–12–18AF, tiesa secinājusi, ka tas nekalpo par pierādījumu tam, ka aprakstes aktā iekļautā manta pieder prasītājam, bet par prasītāja atsaukšanos uz likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantu, tiesa norādījusi, ka tā ir nepamatota, jo norma regulē īres tiesiskās attiecības, nevis kustamās mantas piederības konstatēšanu.

Līdz ar to tiesa uzskatījusi, ka prasītājs nav pierādījis savas īpašuma tiesības uz kustamo mantu un, attiecīgi, nav pierādījis celtās prasības pamatotību.

Pie šādiem apstākļiem tiesa secinājusi, ka prasība par mantas izslēgšanu no akta par kustamās mantas apraksti Nr.13, ko 2013.gada 21.janvārī sastādījis Rīgas apgabaltiesas iecirkņa Nr.59 zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns izpildu lietā Nr.1387/059/2012, nav pamatota un ir noraidāma.

Atsaucoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, tiesa atzinusi, ka no prasītāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 3,53 apmērā.

Apelācijas sūdzību par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedzis prasītājs /pers. A/, lūdzot izskatīt lietu pēc būtības un prasību apmierināt.

Apelācijas sūdzībā cita starpā norādīti šādi argumenti sprieduma nepareizībai.

Tiesa nepamatoti piemērojusi Civillikuma 1060.pantu, jo prasība celta, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 633.panta pirmo un otro daļu, un saskaņā ar tiesību doktrīnā pausto viedokli prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta nav uzskatāma par vindikāciju, bet gan negatoro prasību, jo mantas aprakste pati par sevi vēl nerada īpašuma tiesību zaudēšanu.

Tiesa ir kļūdaini novērtējusi pierādījumus lietā, jo no Tiesībsarga atzinuma izriet, ka saskaņā ar Latvijas Zvērinātu tiesu izpildītāju padomes skaidrojumu ir konstatēta zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Lazdāna rīcības neatbilstība normatīvo aktu prasībām, aprakstot īrnieka mantu.

Tiesa nav norādījusi nevienu tiesību normu, kas prasa mantas piederības konkrētus pierādīšanas līdzekļus.

Lietā nav strīda, ka aprakstītās mantas līdz mantu aprakstei atradušās prasītāja valdījumā, un atbildētāji nav iesnieguši nevienu pierādījumu, ka aprakstītās mantas piederētu kādam citam vai kāda cita persona uz šīm mantām pretendētu, vai arī, ka kāda persona apgalvotu, ka mantas prasītājs ieguvis nelikumīgi.

Tādējādi nav bijis tiesiska pamata aprakstīt prasītājam piederošas un viņa valdījumā esošas mantas un noraidīt prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta.

Paskaidrojumus par prasītāja apelācijas sūdzību 2014.gada 9.maijā Rīgas apgabaltiesā iesniegusi atbildētāja SIA "Ektornet Real Estate Latvia", norādot, ka apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Atbildētājas ieskatā, nepamatots ir prasītāja viedoklis, ka tiesa nepamatoti atsaukusies uz Civillikuma 1060.pantu. Lai apmierinātu prasītāja prasību par mantas izslēgšanu no aprakstes akta, vispirms jākonstatē, ka manta patiešām pieder prasītājam un, iekļaujot to aprakstes aktā, ir aizskartas prasītāja tiesības.

Tāpat, atbildētājas ieskatā, nepamatots ir prasītāja apgalvojums, ka tiesa kļūdaini novērtējusi pierādījumus. Izvērtējot prasītāja iesniegtos pierādījumus, tiesa pamatoti secinājusi, ka prasītājs nav pierādījis savas īpašuma tiesības uz kustamo mantu un, attiecīgi, nav pierādījis prasības pamatotību. Neviens no prasītāja iesniegtajiem rakstveida

pierādījumiem nav uzskatāms par dokumentu, kas apliecina prasītāja īpašuma tiesības, un neviens no tiem nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai.

Apelācijas instances tiesas sēdē /pers. A/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ apelācijas sūdzību un prasību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja/pers. B/ apelācijas sūdzību un prasību atzina par pamatotu. Paskaidroja, ka aprakstītās mantas nepieder viņai, bet /pers. A/, kas dzīvojamo māju īrējis. Par šo faktu viņa informējusi arī tiesu izpildītāju, taču viņai nezināmu iemeslu pēc tiesu izpildītājs mantu tik un tā aprakstījis.

Trešā persona zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns norādīja, ka apelācijas sūdzība un prasība nav pamatota. Paskaidroja, ka, veicot izpildu darbības (ievedot ieguvēju valdījumā) nekustamajā īpašumā /adrese/, viņam nav radies iespaids, ka parādniece /pers. B/ tur dzīvotu. Māja praktiski bijusi atbrīvota, bija palikušas tikai tās mantas, kas norādītas aprakstes aktā.

Atbildētājas SIA "Ektornet Real Estate Latvia" pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, par sava pārstāvja neierašanās iemesliem atbildētāja tiesu nav informējusi un atlikt lietas izskatīšanu nav lūgusi. No lietas materiāliem redzams, ka SIA "Ektornet Real Estate Latvia" par tiesas sēdi ir pienācīgi paziņots, nosūtot tiesas pavēsti uz tās juridisko adresi.

Ņemot vērā iepriekš norādīto un to, ka Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai nav konstatējami, tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar šī likuma 156.panta pirmo daļu un 428.panta otro daļu lieta izskatāma atbildētājas SIA "Ektornet Real Estate Latvia" pārstāvja prombūtnē.

Motīvu daļa

Noklausījusies tiesas sēdē klātesošo lietas dalībnieku paskaidrojumus un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un prasība ir apmierināma.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 633.panta pirmo un otro daļu personai, kura uzskata, ka tai ir kādas tiesības uz aprakstīto kustamo mantu vai nekustamo īpašumu, uz kuru tiek vērsta piedziņa, vai tā daļu, jāceļ prasība tiesā pēc vispārējās lietu piekritības. Prasība par mantas izslēgšanu no aprakstes akta (..) ceļama pret parādnieku un piedzinēju (..).

Lietā nav strīda, ka 2013.gada 21.janvārī zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns, izpildot tiesas nolēmumu par atbildētājas SIA "Ektornet Real Estate Latvia" ievešanu nekustamā īpašuma /adrese/, valdījumā, sastādījis aktu par kustamās mantas apraksti Nr.13 izpildu lietā Nr.1387/059/2012 (lietas 13.lapa), ar kuru aprakstīta šāda kustamā manta:

1) gulta ar matraci, lietota, viena, Ls 10 vērtībā;
2) nakts lampa, lietota, viena, Ls 1 vērtībā;
3) televizors Panasonic TX25K1PIM, lietots, viens, Ls 5 vērtībā;
4) televizors Panasonic TX29, lietots, viens, Ls 5 vērtībā;
5) videomagnetofons Panasonic, lietots, viens, Ls 5 vērtībā;
6) dekoders ECMOSTAR DSB – 2110, lietots, viens, Ls 5 vērtībā;
7) dekoders ECMOSTAR DSB 707, lietots, viens, Ls 5 vērtībā;
8) brūns skapītis, lietots, viens, Ls 1 vērtībā;
9) izvelkams galds, ovāls, lietots, viens, bez vērtības;
10) izvelkams dīvāns, zaļš, lietots, viens, bez vērtības;
11) atpūtas krēsls, zaļš, lietots, viens, bez vērtības;
12) videokameras WCL 118 lietota, divas, Ls 50 vērtībā;

13) ledusskapis, balsts, lietots, Ls 20 vērtībā;
14) veļas mašīna (*nosaukums nesalasāms*), lietota, viena, Ls 20 vērtībā;
15) degvielas kannas, lietotas, zaļas, sešas, Ls 6 vērtībā;
16) plaukts, melns, lietots, viens, Ls 3 vērtībā;
17) ūdens sūkņi (*nosaukums nesalasāms*), lietoti, pieci, Ls 5 vērtībā;
18) drēbju pakaramais, metāla, lietots, viens, Ls 3 vērtībā;
19) ūdens lokano cauruļu turētājs, zaļš, lietots, viens, Ls 10 vērtībā;
20) grīdas paklāji, lietoti, divi, Ls 10 vērtībā.

Manta nodota glabāšanā prasītājam /pers. A/. Aktā izdarīta atzīme, ka parādniece /pers. B/ norādījusi, ka aprakstītais kustamais īpašums nepieder viņai, bet - /pers. A/.

Kā pareizi konstatējusi pirmās instances tiesa, 2009.gada 29.marta nekustamā īpašuma īres līgumā, kas noslēgts starp atbildētāju /pers. B/ un prasītāju, paredzēts, ka prasītājam tiek izīrētās telpas /adrese/.

Līguma 4.1.punktā pielīgtas prasītāja tiesības uz sava rēķina aprīkot nekustamo īpašumu ar mēbelēm, datoru un sakaru tīkliem, speciālo drošības un cita veida tehniku un iekārtām, kā arī citādi pielāgot nekustamo īpašumu savām vajadzībām.

No lietas materiāliem redzams, un par to lietā nav strīda, ka prasītājs /pers. A/ jau 2013.gada 4.janvārī nosūtījis zvērinātam tiesu izpildītājam Jānim Lazdānam iesniegumu (lietas 14.lapa), kurā norādījis, ka dzīvo nekustamajā īpašumā /adrese/, saskaņā ar 2009.gada 29.marta nekustamā īpašuma īres līgumu un ka tur atrodas tikai viņa mantas.

/pers. A/ paskaidrojumus par aprakstītās kustamās mantas piederību viņam apstiprina arī atbildētājas /pers. B/ gan rakstveida paskaidrojumos norādītais par prasības pamatotību (lietas 26.lapa), gan prasības atzīšana apelācijas instances tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 104.panta otrā daļa noteic, ja puse atzīst faktus, ar kuriem otra puse pamato savus prasījumus (..), tiesa var atzīt šādus faktus par pierādītiem, ja tai nav šaubu, ka atzīšana notikusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē, vai arī, lai slēptu patiesību.

Tiesību doktrīnā, skaidrojot šīs normas saturu, pausts viedoklis, ka atzīšana nav pierādījums vispārīgajā izpratnē, jo atzīšana tikai atbrīvo no pierādīšanas pienākuma pretējo pusi – tai nav jāpierāda fakti, kurus puse atzinusi. Tā ir tikai pierādīšanas pienākumu risinājums. Ar atzīšanu nevar tikt pierādīta faktu esamība vai neesamība. Bez tam pierādījumus var apstrīdēt, pret tiem var celt iebildumus, turpretim atzīšanas apstrīdēšana nav pieļaujama (*sk. Līcis A. Civilprocesa likuma 17.nodaļas komentāri. Grāmata: Civilprocesa likuma komentāri. Papildinātais izdevums.- Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2001, 129.lpp.*).

Šādam viedoklim par normas tulkojumu pievienojies ar Augstākās tiesas Civillietu departaments savā 2014.gada 14.februāra spriedumā lietā Nr.SKC-138/2014, norādot, ka prasību pamatojošo faktu atzīšana kvalificējama kā pierādīšanas līdzeklis, kas situācijā, kad netiek nodibināti Civilprocesa likuma 104.panta otrajā daļā paredzētie izņēmuma gadījumi (fakti atzīti viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē), pretējo pusi atbrīvo no pierādīšanas pienākuma, turklāt fakta atzīšana tiesā nav atsaucama.

Konkrētajā gadījumā tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētāja (parādniece) /pers. B/ ir atzinusi /pers. A/ prasības pamatā norādīto faktu, ka zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Lazdāna kustamās mantas aprakstes aktā uzskaitītā nekustamajā īpašumā /adrese/, aprakstītā kustamā manta pieder /pers. A/.

Tādējādi, tiesu kolēģija uzskata, ka šādos apstākļos, pretēji pirmās instances tiesas un atbildētājas SIA "Ektornet Real Estate Latvia" viedoklim, prasītājam nav pienākuma

pierādīt faktu, kuru atbildētāja /pers. B/ ir atzinusi. Līdz ar to arī atsaucei uz Civillikuma 1060.pantu izskatāmās lietas faktiskajos un tiesiskajos apstākļos nav izšķirošas nozīmes.

Tiesu kolēģijai nerodas šaubas, ka atbildētāja /pers. B/ prasītāja norādītos faktus būtu atzinusi viltus, vardarbības, draudu vai maldības ietekmē, vai arī, lai slēptu patiesību. Uz šādu apstākļu esamību nav norādījusi arī otra atbildētāja SIA "Ektornet Real Estate Latvia".

Turklāt, arī zvērināts tiesu izpildītājs Jānis Lazdāns apelācijas instances tiesas sēdē atzina, ka, veicot izpildu darbības nekustamajā īpašumā /adrese/, viņam nav radies iespaids, ka parādniece /pers. B/ tur dzīvotu vai tur esošās mantas piederētu viņai.

No lietas materiāliem arī neizriet, ka tiesības uz aprakstīto kustamo mantu būtu pieteikusi vēl kāda cita persona.

Tāpat, Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā, nav izšķirošas nozīmes apstāklim, ka atbildētāja SIA "Ektornet Real Estate Latvia" prasītāja norādīto faktu par kustamās mantas piederību nav atzinusi.

Konkrētajā gadījumā atbildētāja SIA "Ektornet Real Estate Latvia" ir nekustamā īpašuma /adrese/, ieguvēja un 2013.gada 21.janvārī notikusi tās ievešana iegūtā nekustamā īpašuma valdījumā Civilprocesa likuma $74.^{2}$nodaļā noteiktajā kārtībā, nevis piedzinēja, kuras prasījuma apmierināšanai strīdus kustamā manta būtu aprakstīta.

No iepriekš norādītā izriet, ka apstāklis, kurai personai – parādniecei /pers. B/, vai kādai citai, pieder SIA "Ektornet Real Estate Latvia" iegūtajā nekustamajā īpašumā /adrese/, aprakstītā kustamā manta, pēdējās tiesības vai intereses skart nevar, līdz ar ko tās iebildumi pret /pers. A/ celto prasību pēc būtības atzīstami par nepamatotiem.

Ņemot vērā iepriekš norādīto un Civilprocesa likuma 432.panta otrās daļas prasības un 192.pantā noteikto tiesas pienākumu taisīt spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu, nepārsniedzot prasījuma robežas, apelācijas instances tiesa atzīst, ka prasītāja prasība ir apmierināma, izslēdzot no zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Lazdāna 2013.gada 21.janvāra akta par kustamās mantas apraksti Nr.13 izpildu lietā Nr.1387/059/2012 prasītāja /pers. A/ mantas saskaņā ar aktā norādīto mantas sarakstu (20 pozīcijas).

Pirmās instances tiesa, noraidot prasību, nav ņēmusi vērā Civilprocesa likuma 104.panta otrajā daļā noteikto izņēmuma gadījumu atbrīvošanai no pieradīšanas pienākuma, un tas konkrētajā gadījumā bijis par pamatu kļūdaina sprieduma taisīšanai.

Apmierinot prasību un ievērojot Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas noteikumus, no atbildētājām par labu prasītājam vienādās daļās saskaņā ar šī likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunktu un ceturto daļu piedzenama samaksātā valsts nodeva par prasību EUR 71,14 (Ls 50 (lietas 7., 8.lapa)), valsts nodeva par apelācijas sūdzību EUR 71,14 (lietas 60., 60.a lapa), kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 7,83 (Ls 5,50 (lietas 5., 6.lapa)), kopā EUR 150,11 (71,14 + 71,14 + 7,83 = 150,11), t.i., EUR 75,06 (150,11 / 2 = 75,06) no katras.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta jēgai un būtībai, apmierinot prasību, no atbildētājām vienādās daļās valsts ienākumos piedzenami iepriekš nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu.

Proti, saskaņā ar lietas materiāliem (lietas 2.lapa), lietai pievienoto Tiesu informācijas sistēmas pavēstu uzziņu un pasta iestāžu noteiktajiem tarifiem kopējie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu pirmās un apelācijas instances tiesā šajā lietā ir EUR 19,11.

Līdz ar to, ņemot vērā prasītāja pie prasības pieteikuma iesniegšanas samaksātos

izdevumus EUR 7,83 (Ls 5,50 (lietas 5., 6.lapa)) apmērā, nesamaksāto izdevumu daļa ir EUR 11,28 (19,11 – 7,83 = 11,28). Secīgi, no katras atbildētājas valsts ienākumos ar spriedumu piedzenamā izdevumu daļa ir EUR 5,64 (11,28 / 2 = 5,64).

Atbildētājas/pers. B/ paskaidrojumos norādītais, ka viņai nav jāmaksā tiesas izdevumi, jo viņa /pers. A/ prasību atzinusi un viņas vainas notikušajā mantas aprakstē nav, nevar būt par pamatu atbildētājas atbrīvošanai no tiesas izdevumu atlīdzināšanas prasītājam un valstij, jo to neparedz Civilprocesa likums.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājām sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu (tiesas izdevumu un ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu) piedziņu nosakāms labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193., 204.[1] un 432.pantu, Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

apmierināt /pers. A/ prasību pret /pers. B/ un SIA "Ektornet Real Estate Latvia" par mantas izslēgšanu no aprakstes akta.

Izslēgt no zvērināta tiesu izpildītāja Jāņa Lazdāna 2013.gada 21.janvāra akta par kustamās mantas apraksti Nr.13 izpildu lietā Nr.1387/059/2012 /pers. A/, personas kods /personas kods/, mantas saskaņā ar aktā norādīto mantas sarakstu.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods 2/, un SIA "Ektornet Real Estate Latvia", reģistrācijas Nr.40103252163, par labu /pers. A/, personas kods /personas kods/, tiesas izdevumus EUR 75,06 (septiņdesmit piecus *euro*, 6 centus) no katra.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods 2/, un SIA "Ektornet Real Estate Latvia", reģistrācijas Nr.40103252163, valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,64 (piecus *euro*, 64 centus) no katra, nosakot, ka maksājuma dokumenti par šo izdevumu samaksu valsts ienākumos tiem paredzētajā kontā sprieduma labprātīgas izpildes gadījumā iesniedzami Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija kancelejā.

Noteikt termiņu sprieduma daļā par tiesāšanās izdevumu piedziņu labprātīgai izpildei – desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2014.gada 8.oktobrī.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese A.Veita

Tiesnese G.Freimane

Tiesnese L.Blūmiņa